

מ"ת 12554/11-14 - מדינת ישראל נגד סמי איסקוב

בית משפט השלום בעכו

10 נובמבר 2014

מ"ת 12554-11-14 מדינת ישראל נ' איסקוב(עציר)

מ"ת 12535-11-14

בפני כב' השופט וויליאם חאמד
המבקשת: מדינת ישראל
נגד
המשיב: סמי איסקוב

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד רונית סופר

המשיב - הובא

הסנגור - עו"ד תומר בן חמו - ס. ציבורי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים.

למשיב מיוחסות עבירות של ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, ניסיון לתקיפת עובד ציבור ואיומים.

לפי הנטען, ביום 25.10.14 בהגיע השוטר עון למקום האירוע לאחר דיווח אודות אדם הצועק ברחוב ופצוע בגופו, פנה למשיב והציע את עזרתו אך המשיב בתגובה קילל אותו ואיים לרצוח אותו, שלף מספרים וניסה לדקור את השוטר אשר התרחק אחורנית והמשיב המשיך בניסיונות כשהוא מניף את המספרים לדקור את השוטר וזה הורה לו להוריד את המספרים ומשלא נענה ריסס אותו בגז ובהמשך יחד עם שוטר אחר השתלטו על המשיב והביאו אותו לבית חולים בנהריה שם לפי הנטען המשיך המשיב להשתולל ותקף צוות רפואי.

למקרא חומר החקירה וכן חוות הדעת של הפסיכיאטר המחוזי, נותר הרושם כי המשיב, שהיה פצוע אותה שעה, היה תחת השפעת סמים או אלכוהול או חומרים אחרים. יחד עם זאת יש לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה להוכיח כי המשיב

ידע והבין כי האיש שפנה אליו ברחוב והציע את עזרתו הינו שוטר. השוטר עון ציין בעדותו במשטרה וכן בדוח הפעולה כי הוא היה על מדי משטרה, הגיע בניידת משטרה וגם הודיע למשיב באותו מעמד כי הוא שוטר שמבקש לעזור. כמו כן המתואר בעדותו של עובד בית החולים מר האני עבליני, מלמד כי המשיב ידע כי מדובר בשוטרים אשר ליוו אותו גם לבית החולים משנקב במילה השוטרים תוך כדי שהוא מקלל אותם (עמוד 1 שורה 6). גם בהנחה והמשיב לא הבין כי מר עון שוטר אשר ביקש לעזור לו במסגרת תפקידו, הרי שהמשיב ביצע לכאורה עבירה של ניסיון ותקיפה של אחר משהניף מספרים וניסה לדקור באמצעותם את מר עון.

באשר לטענה כי המשיב לא ביצע עבירה של תקיפה כנגד הצוות הרפואי אלא שהתנגד כדין לטיפול רפואי שסירב לקבל, הרי שדינה לדחייה. המשיב השתולל בבית החולים ודחף את המטפלים מספר פעמים ועוד עם הגעתו לשם ובטרם הודיע כי הוא מסרב לקבל טיפול. הודעתו כי הוא לא רוצה לקבל טיפול רפואי הייתה לקראת סוף האירוע שם כפי שמתואר בעדותו של מר אדם פארס וכן בעדותם של שאר העובדים בבית החולים, ומכל מקום הטענה כי הוא פעל כהגנה כנגד טיפול רפואי כפוי עומדת בסתירה לטענת המשיב עצמו כי הוא היה תחת השפעת סם או חומרים אחרים וכי לא הבין את זהותם של אנשים שמולו.

אכן המשיב לא הוזהר בחקירתו כי הוא נחקר בעבירה של תקיפת רופאים, אם כי בגוף החקירה הוא נשאל ע"י השוטר לעניין זה, מה גם ובגוף האזהרה בפתח אותה חקירה, הוא הוזהר כי כל אשר יאמר עלול לשמש ראיה נגדו כך שזכותו לשמור על זכות שתיקה וכן אותה אזהרה הובאו לידיעתו ומכל מקום מדובר בממצא שראוי לייחס לו את המשקל הנכון במסגרת התיק העיקרי ולא בשלב מקדמי זה.

קיימת עילת מסוכנות ברף גבוה במדרג החומרה. המשיב נשא על גופו מספרים וניסה לתקוף את האדם הראשון שנקלע לדרכו תוך שהוא מניף את המספרים ומנסה לדקור אותו. מסכים אני עם ב"כ המבקשת כי האירוע יכול היה להסתיים בתוצאה קשה עד קיפוח חיי אדם ומכאן הסיכון הנשקף לציבור. כמו כן, המשיב צבר לחובתו הרשעות קודמות רבות והוא ריצה בעברו גם מאסרים בפועל דבר המלמד על קיומה של מסוכנות ממשית לציבור כאשר הרשעתו הקודמת האחרונה הייתה בשנת 2013.

נוכח האמור, ונוכח ההתרשמות כי המשיב משתמש בסמים מסוכנים, זאת לפי בדיקת הפסיכיאטר וגם לפי התיאור של השוטר בזירה, שוכנעתי כי אין בנמצא חלופה שיש בה לאיין את מסוכנותו לציבור. תחילה סברתי כי יש להורות על קבלת תסקיר מעצר, יחד עם זאת ולאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועל רקע עברו הפלילי המכביד, שוכנעתי כי אין נימוקים מיוחדים לבחון אפיק שיקומי בשלב מקדמי זה ויש לנהוג לפי הכלל כי הליך כאמור יבחן במסגרת התיק העיקרי, במידה והנאשם יורשע בדיון.

על כן, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה והודעה היום י"ז חשוון תשע"ה, 10/11/2014 במעמד הנוכחים.

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

וויליאם חאמד , שופט